SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 20 FEBRUARI 1941

DE FAMILIE MUIS IS GAAN WINKELEN

Hoe meneer Kraai zijn sleutel kwijt was, en hoe hij hem weer terug kreeg

Ik ga jullie vandaag iets vertellen over meneer Kraai.

Je weet misschien, kraaien zijn echte brompotten en deze oude heer Kraai kon verschrikkelijk mopperen. Als je hem vandaag was tegengekomen, zou je geschrokken zijn van zijn nijdige gezicht, maar misschien zou je toch ook een beetje om hem hebben moeten lachen.

Van ver hoorde je hem al aankomen: „Is me dat een winter, zo heb ik het nog nooit meegemaakt; 't is maar sneeuw en nog eens sneeuw en een kou, en eten, ho maar. Nooit in mijn leven heb ik zó'n tocht moeten maken om wat eten te vinden en wat is 't dan nóg! De mensen denken ook niet te veel aan ons." Nou, dat was heel onaardig, want de mensen zorgen 's winters wát goed voor de vogels; jullie toch zeker ook?

„'t Is, dat ik hier al jaren woon, anders zou ik mijn huis niet eens kunnen vinden. Alles lijkt op mekaar in die vervelende witte boel."

En zo ging het maar door, tot hij op een tak van een dikke eik neerstreek, waar zijn huisje was. Hij schudde zich, dat de sneeuw naar alle kanten vloog, toen wilde hij haastig naar binnen gaan. Maar wat was dat nou weer! Hij kon z'n huissleutel niet vinden, niet onder de rechter- en niet onder de linkervleugel. Verloren kon hij hem toch niet hebben. Meneer Kraai raakte nu toch zo vreselijk uit zijn humeur, en iemand, die zó uit z'n humeur is, gaat dikwijls lelijke dingen denken en zélfs wel zeggen. Hij bedacht zich, dat hij de sleutel misschien in de deur had laten zitten, maar dán was er een dief geweest! Iemand had de sleutel weggepakt! Dus woonde er hier in het bos een dief en zó boos werd hij bij die gedachte, dat hij luid krassend begon rond te vliegen: „Dief! dief! geef me mijn sleutel terug! Kà! kà! kà!"

Dat geschreeuw klonk zo akelig in het stille, schemerige bos, dat alle bewoners schrokken. Overal gingen de deurtjes open en hazen en konijnen en zelfs juffrouw eekhoorn, die van het lawaai wakker was geworden, kwamen kijken wat er toch aan de hand was. Ze begrepen er niets van, maar toen ze het wél begrepen, hoorde je overal uitroepen van verontwaardiging.

„Wát? Een dief, er zijn hier geen dieven," zei Olle, het konijn, boos.

„Je bent zelf een dief, lelijke oude brombeer!" schold Pimmie, het hazenzoontje. Maar moeder Haas zei: „Foei, Pimmie, schelden is lelijk," en ze trok haar zoontje naar binnen.

„Als je kwaad over ons denkt,"

zei moeder Eekhoorn, en ze zette nijdig haar slaapmuts, die scheef over één oor was gezakt, weer recht, „dan helpen wij je ook niet zoeken, blijf jij maar alleen in de kou, ik ga slapen," en pats ging haar deurtje dicht.

De andere dieren keken elkaar eens aan. „Gelijk heeft ze," zeiden ze. „Laat hij 't zelf maar verder opknappen." En één voor één klapten alle deurtjes dicht.

Meneer Kraai, wiens woede al begon af te zakken, bleef alleen achter. Hij ging op z'n tak zitten

en hij kreeg hoe langer hoe meer spijt van zijn lelijke gedachte. Ze hadden het toch zo goed allemaal samen; wie zou er nu bij hem komen stelen? Nou waren ze allemaal boos op hem. O, o, wat had hij nu toch een spijt. En hij zat er zo zielig en zo moederziel alleen op die tak in de koude, witte maannacht, dat jullie zeker medelijden gekregen zou hebben, als je hem gezien had. Juffrouw Uil kreeg het ten minste wél, toen ze eens stilletjes om een hoekje naar hem keek.

„Kijk die ouwe stakker daar nou eens zitten," zei ze tegen zichzelf, „straks bevriest hij nog," en geruisloos vloog ze naar hem toe en zei:

„Hoor eens, verdienen doe je het niet, want je bent een echte kwaaddenker, maar ik kan het toch niet aanzien, zoals je hier zit in die kou. Je mag vannacht in mijn huis slapen."

Dat was erg lief van juffrouw Uil en dankbaar en beschaamd volgde meneer Kraai haar naar haar warme huisje.

De volgende morgen al heel vroeg werd hij wakker, want het was me een gejoel en geschreeuw in het bos! Wat had al dat lawaai te betekenen? Hij stak zijn hoofd uit het deurtje en zag daar beneden op de grond alle hazen- en konijnenjongens en -meisjes staan dansen en springen van plezier, en Pimmie, het zelfde brutale hazenjongetje van de vorige avond, hield hoog in de lucht.... z'n sleutel!

„Hé, meneer Kraai," schreeuwde hij, „Kom beneden, we hebben iets gevonden, onder uw huis, in de sneeuw. En u mag 't hebben, maar dan moet u eerst naar buiten komen en een liedje voor ons zingen!"

„Ja, ja," lachten alle kleintjes.

Ouwe heer Kraai wilde eerst weer boos worden, maar hij bedacht zich gelukkig gauw en zei: „Maar, kinderen, ik kán niet zingen, dat heb ik nog nooit gedaan; wij kraaien hebben zulke schorre stemmen, wij kennen geen liedjes."

„Dan moet u er een bedenken," lachten en schreeuwden ze door elkaar.

Ze hadden dolle pret en de vaders en moeders, die op het lawaai naar buiten kwamen gelopen, wilden hen verbieden. „Meneer Kraai hield niet van grapjes, dat wisten ze toch wel," zeiden ze.

Maar tot hun aller verbazing ging meneer Kraai deftig op een lage tak zitten, schraapte z'n keel en kraste:

't Was zo koud,
En ik ben al zo oud,
Ik verlangde naar huis,
Maar daar was het niet pluis,
Wat was er geschied?
'k Zag mijn huissleutel niet!

Toen werd ik zo kwaad,
Zoals dat dan gaat,
En toen werd ik zo dom,
En ik schreeuwde alom:
„Er is hier een dief!"
O, wat een ongerief!

Maar al gauw had ik spijt,
Dat ik dat had gezeid,
En, vrienden, ik zweer,
Zoiets denk ik nooit weer,
En ik hoop, dat u het wilt geloven.

Als u 't goed vindt, ga ik nu naar boven.

* * *

Toen dit „prachtige" lied uit was, maakte hij een potsierlijke buiging en iedereen lachte en klapte in de handen, en niemand was meer boos.

Plechtig overhandigde Pimmie hem zijn sleutel en met een tevreden gezicht draaide meneer Kraai zijn huisdeur open, zwaaide nog eens met zijn rechterpoot en stapte z'n huisje binnen.

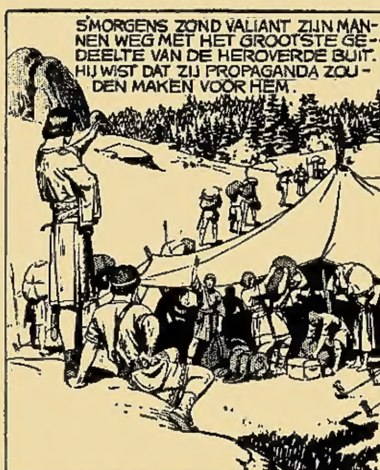
R.K.-M.

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT

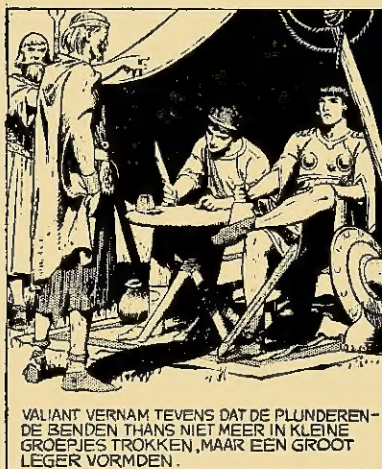
KONING ARTHUR

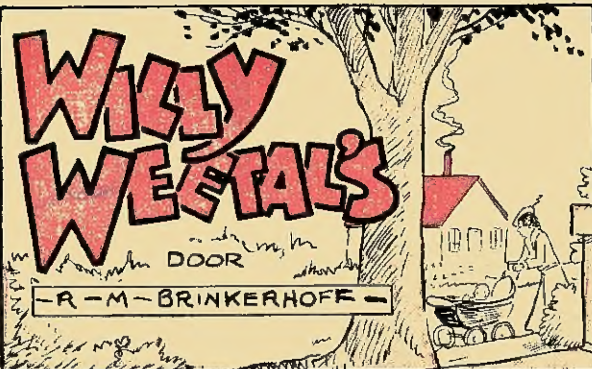

WILLY WEETAL'S
DOOR
-R-M-BRINKERHOFF-

O MAMS, ONZE NIEUWE BUREN HEB-BEN 'N KLEINE BABY!

DAT IS NET IETS VOOR MIJ MISSCHIEN MAG IK WEL OP D'R PAS-SEN!
IK HOOP HET JE HEBT ER NIET VEEL VAN TERECHT-GEBRACHT, DE LAAT-STE TIJD

IK HEB HET GELD HARD NODIG. EN DAT IS ALLES WAT IK KAN: OP BABIE'S PAS-SEN!

IK WEET WEL HOE JE ZE MOET AANPAKKEN.

DAAR ZIJN ZE EERST HET HART VAN DE MOE-DER VEROVE-REN!

O WAT EEN SCHAT-TEPOES...O..O..O KILLE...POETSIE..KA-LEMALIE..KRIBELDOL-LIE..!
?

....ONNEPON-NIE...KRABBEL-KOPPIE...IS IE ZOET?
?
?

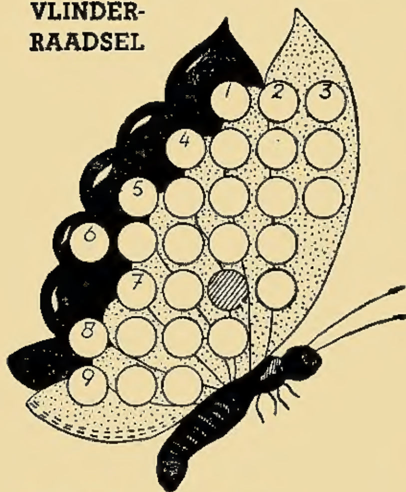

..HA-HA.... WE ZIJN BESTE MAATJES..OETSIE, OETSIE..WOET-SIE...

ZEG LUISTER EENS, JIJ!

IK WIL NIET HEBBEN DAT MIJN BABY NAAR ZO'N NON-SENS LUIS-TERT!

BONT ALLERLEI

VLINDER-RAADSEL

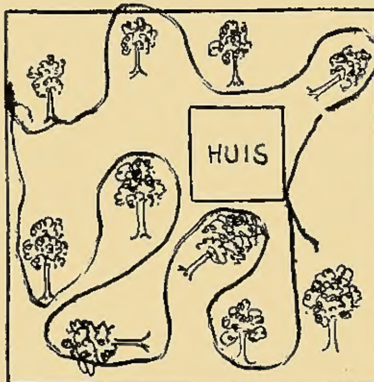

Van links naar rechts:
1. Tegengestelde van : rijk.
4. Tegengestelde van: oorlog.
5. Timmermansterm, waarmee wordt bedoeld: rechthoekig.
6. Vragend voornaamwoord.
7. Zangnoot.
8. Sappige vrucht.
9. Ander woord voor: indien.

Van boven naar beneden:
1. Rijstbrandewijn, die in Indië veel wordt gedronken.
2. Ander woord voor: bengel.
3. Daar snijdt men mee.
4. Handkoffertje.
5. Ander woord voor: uitspansel, (de ..... is blauw).
8. Vader.

DOE JE MEE?

1. Mijn eerst' is een vereniging,
   mijn tweed' 'n voornaamwoord,
   Mijn derde wordt, is 't mogelijk,
   Door 'n kraker wreed vermoord.
   't Geheel is vaak 'n reuzenmaat
   En trouwe kameraad!
2. Op welk geluk is niemand gesteld?
3. Mijn eerste betekent: vlug; mijn tweede is een soort wijn. Mijn geheel neem je van school mee naar huis en kan bevredigend zijn of niet.

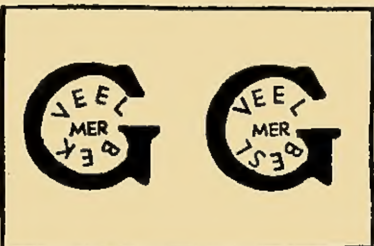

DEELPROBLEEM

Verdeel het terrein, dat rondom dit huis ligt, in vijf even grote en gelijkvormige stukken, waarop telkens twee boompjes staan.

REBUSJE

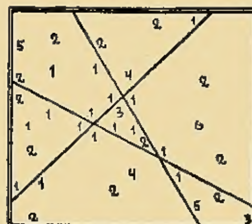

Oplossingen vorig nummer

HOEPELRAADSEL

De gevraagde woordjes van vier letters, die alle op een L moesten eindigen, zijn: Kaal. Baal. Zaal. Geel. Heel. Keel. Muil. Kuil. Buil. Wiel. Hiel. Kiel.

DRIE LIJNEN

5 × 1. 2. 3. 4. 5. 6.

2. 3.	2. 6.	5. 6.	1. 5	1. 4.	35
6. 1.	3. 4.	3. 1.	4. 6.	2. 5	35
4. 5.	5. 1.	4. 2	3. 2	3. 6	35
21	21	21	21	21	105

TWEE VISITEKAARTJES:
1. Monteur. 2. Stuurman.

TWEE VISITEKAARTJES

Wat is het beroep van deze beide heren?

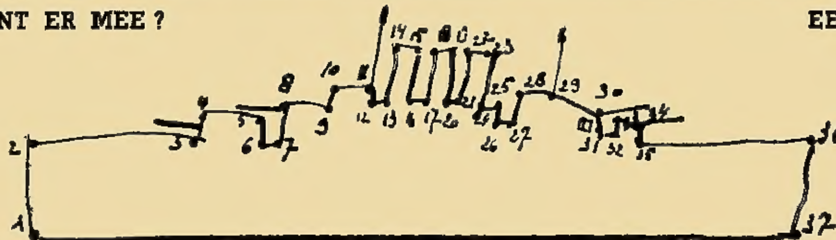
Piet Taliezon

1.

Siem Hofd

2.

WIE TEKENT ER MEE ? **EEN KRUISER**

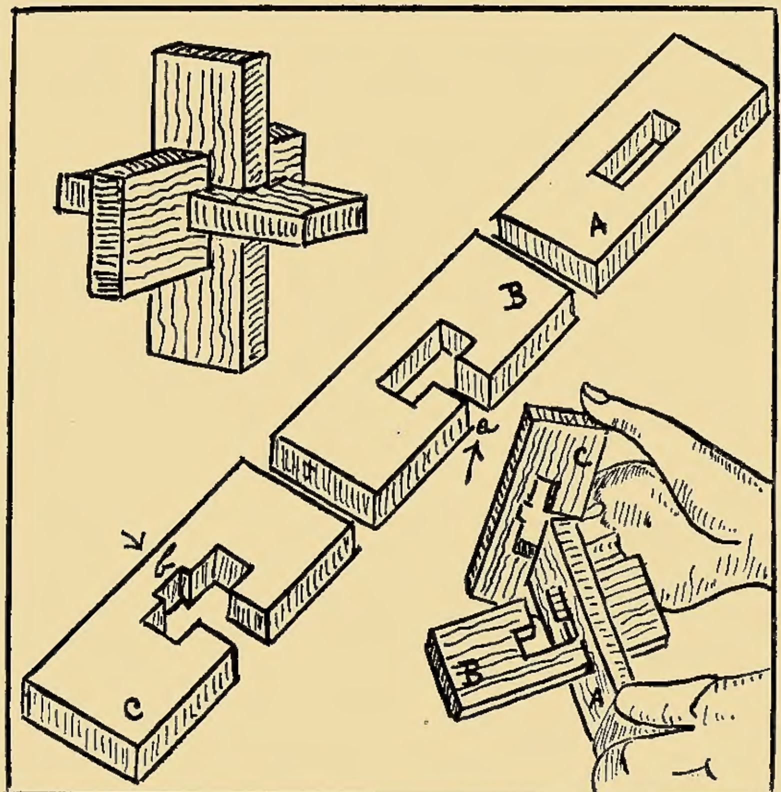

ONS KNUTSELCLUBJE · WIG EN WAM HELPEN JULLIE

EEN DUIVELSKNOOP

Natuurlijk maken we die zelf. Als je hem zo in elkaar ziet zitten, zou je denken: nee, die krijg ik niet uit- of in mekaar. Maar 't valt mee, hoor. Je hebt er maar drie stukjes hout voor nodig. Drie stukjes, van gelijke lengte, breedte en dikte. A, B en C. Je begint in elk houtje een gaatje te maken, precies in 't midden. Dit gaatje is precies zo groot, dat er één zo'n stukje doorheen kan glijden. Het mag een beetje stroef gaan. Hoe 't verder moet, leert de tekening wel. Alleen moet je oppassen bij stukje B, dat je de opening a niet te breed neemt. Precies zo breed dat het gedeelte b van stuk C er door kan schuiven. Als je 't te breed neemt, gaat het ook wel, maar dan is er te veel speling en gaat het ding rammelen. Wat niet de bedoeling is. Wie 't niet in hout wil of kan maken, kan ook karton nemen, maar 't is niet zo leuk en ook niet zo stevig. Veel succes ermee.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

HEEFT GEVOCHTEN!

